

[Hans Hansen.]

villinger for at udbygge Banenettet, er det nu med den Udvikling, som vi har gennemlevet i den nyere Tid, klart, at der maa stilles store Krav til Udbygning af Vejnettet.

Vi kan heller ikke nære den Frygt, som andre ærede Ordførere har udtalt, at det vil være usundt at skaffe Midler til disse Foretagender, idet det er klart, at de Vejarbejder, der her vil blive udført, i det lange Løb vil betyde en stor Besparelse for Kommunerne. Jeg tror, at de Udtalelser, der foreligger fra kommunale Myndigheder i saa Henseende, er rigtige, idet de gaar ud paa, at det er nødvendigt øjeblikkelig at foretage Vejforbedringer, og at det ikke er usundt, fordi vi ellers i det lange Løb vilde være nødsaget til at afholde disse Udgifter. Vi kan derfor heller ikke dele de Betæneligheder, der er rejst imod dette Lovforslag, og vil ikke gaa imod det, men anbefale dets Gennemførelse.

Jeg vil gerne samtidig gøre at Par Betragtninger gældende om, hvilke Virkninger vi efter min Mening bør være klar over at en saadan Foranstaltning vil have. Ligesom i sin Tid de store Beløb, som blev anvendt til Jernbanerne, betød en meget stærk Forskydning af Værdierne, idet det er gammelkendt, at der blev skabt mægtige Beliggenhedsværdier omkring ved Stationsbyerne, saaledes vil disse mægtige Vejarbejder, der nu forestaar, bevirke, at Værdierne flyttes fra Stationsbyerne ud paa Landet. Vi vil gerne pege paa, at vi egentlig ikke her har et Fordelingsgrundlag, der er rigtigt, for disse Foranstaltninger bidrager jo, som jeg har sagt ved anden Lejlighed her, til, at Beløbene i Virkeligheden gaar i forkerte Lommer.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men vil udtale, at samtidig med at vi vil støtte dette Lovforslag og er enige i de Betragtninger, der er gjort gældende til Fordel for det, vil vi ikke undlade at pege paa, at det ogsaa er nødvendigt i den nærmeste Tid at tage Forholdsregler, hvorved det undgaas, at de Værdier, der skabes, fremdeles gaar i forkerte Lommer.

Med disse Bemærkninger tilsiger jeg Lovforslaget vor Støtte og anbefaler det til hurtig og velvillig Behandling.

Duborg: Det foreliggende Lovforslag søger at løse to Opgaver, baade at afhjælpe Arbejdsløsheden og at forsøge en virkelig gennemgribende Grundforbedring af vore Veje. Jeg tror, man kan sige, at

det vil gaa med dette Lovforslag, som det næsten altid gaar, naar man søger at løse to forskellige Opgaver ad samme Vej, som ikke egner sig til at løses ad samme Vej, at begge Opgaver bliver utilfredsstillende løst.

Det er hævet over enhver Tvivl, at det forelagte Lovforslag løser ikke selve Spørgsmaalet om Vejenes Forbedring, og det er der heller ingen af de to Ordførere for Regeringspartierne, der har vovet at paastaa. Jeg finder det fuldstændig rigtigt, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gjorde, at lægge Hovedvægten paa Lovforslagets Betydning med Hensyn til Arbejdsløsheden; men jeg tror ogsaa, man maa sige, at netop denne Opgave at afhjælpe Arbejdsløsheden er blevet ødelagt ved, at man har koblet den sammen med en Ting, som er uforenelig med den, nemlig Grundforbedringen af Danmarks Veje. Det er to Ting, der ikke kan kobles sammen, i det mindste kun saadan, at man derved vil faa en daarlig og dyr, en urimelig dyr Løsning af begge Opgaver.

Jeg tror, de højtærede Regeringspartier skulde tage den Realitet i Betragtning, at de to Ting lader sig ikke forene. Vil vi løse disse to Opgaver, maa det være ad de to hver for sig mest hensigtsmæssige Veje, de kan ikke løses i eet Lovforslag, uden at begge Spørgsmaal faar en daarlig og, hvad jeg særlig ønsker at pointere, og hvad jo alle maa erkende, en usædvanlig dyr Løsning.

De arbejdsløse findes ikke der, hvor disse Arbejder tilbydes, Vejene skal efter dette Lovforslag grundforbedres paa en Tid af Aaret, hvor dette Arbejde netop ikke egner sig til Udførelse, og saadan kunde man fortsætte helt igennem; men jeg skal ikke komme dybere ind derpaa, det har Venstres Ordfører saa udmærket klarlagt, at jeg intet har at tilføje dertil.

Jeg ønsker dog at henlede Opmærksomheden paa en enkelt Ting, og det er, at det er jo ganske interessant at se, at skønt Socialdemokratiet altid holder paa, at Afhjælpningen af Arbejdsløsheden i særlig Grad er en Statsopgave, bliver den ved dette Lovforslag udelukkende lagt over paa Kommunerne. Man har ikke ønsket, at Staten overhovedet skulde deltage i Afhjælpningen af Arbejdsløsheden paa dette Omraade, den er lagt som en direkte Udgift paa Kommunerne, og Følgen deraf vil jo blive, at Kommunerne i en lang Aarrække vil faa mindre Indtægter og derfor større Skatter. Man har altsaa ganske simpelt i dette Spørgsmaal gjort